

[Tove Nielsen.]

Må jeg sige med hensyn til § 33 og § 34 vedrørende de økonomiske midler, der bliver stillet til rådighed dels for studenterrådet, dels for de andre studerende, som ikke deler opfattelse med studenterrådet, at dér føler vi, det er meget urimeligt — vi har ikke sagt noget om beløbets størrelse — at studenterrådet, som man bestemte ikke kan sige dækker samtlige studerendes interesser, skal have det store beløb, og at andre så kun får til lokaler og til kontorpersonale. Her må der ske en ligestilling. Beløbets størrelse kan man diskutere, men det må nu engang være sådan, at alle uanset politisk opfattelse har lige muligheder for at arbejde på vore uddannelsesinstitutioner, lige muligheder for at fremkomme med deres synspunkter og lige muligheder for at være med til at værne om det, som også politikerne gerne vil værne om, den selvstændighed, der bør være, som dog alligevel må være af en sådan art, at samfundet kan bruge de uddannede.

Halvgaard (FP):

Jeg tror, at alle efterhånden er klar over, at den gældende styrelseslov for de højere uddannelsesinstitutioner, der blev vedtaget i 1970 og revideret i 1973, er genstand for hele befolkningens absolutte mistillid. Og det kan da kun glæde mig også i dag at høre, at såvel undervisningsministeren som repræsentanter for andre partier vil indrømme, at der er ting i loven, der bør ændres.

Derfor har fremskridtspartiet fremsat det foreliggende lovforslag, et konkret forslag med det ene formål at genoprette befolkningens tillid til, at de milliardbeløb, der bevilges til de højere uddannelsesinstitutioners undervisning og forskning, anvendes hensigtsmæssigt og til gavn for hele det danske samfund.

Der foreligger i dag dels fra fire partier et forslag til folketingsbeslutning om lov om styrelse af højere uddannelsesinstitutioner, dels fremskridtspartiets eget forslag til lov om ændring af styrelsesloven. Jeg vil gerne her ved førstebehandling af disse forslag slå fast, at fremskridtspartiet finder det altafgørende, at oprydningen på de højere læreanstalter starter nu; vi kan derfor under ingen omstændigheder gå med til at vente med lovændringerne til næste år. En udsættelse på ca. 1½ år ville ganske givet blive

udnyttet af de berørte kollegiale organer til en yderligere udvanding af det faglige indhold i studierne og til en lang række politiske læreransættelser.

Lærerne fra de højere læreanstalter har i de sidste år kæmpet en håbløs kamp for at bevare et fagligt forsvarligt niveau, men de er gang på gang kommet i den situation, at de har fået en ny studieplan kastet ind ad brevsprækken, som de ingen som helst indflydelse har haft på. På den anden side har de studerende kæmpet og kæmper selvfølgelig så længe som muligt for at bevare de behagelige tilstande, hvor visse embedseksaminere efterhånden kan fås til spotpris, og hvorfor der har været rigelig tid til en politisering på vore universiteter og højere læreanstalter.

De nuværende forhold er i mange tilfælde skandaløse, og derfor må folketingsretten nu påtage sig opgaven at få tingene bragt på plads. Det er ikke blot et krav fra dels de fire partier, dels fremskridtspartiet, men det er et krav, hele det danske samfund står bagved. Med de forslag til ændring af styrelsesloven, som fremskridtspartiet fremsætter, er der mulighed for at gøre op med fortidens ulykkelige fejltagelser. Det er nødvendigt, at der handles hurtigt, og at vi afser den fornødne tid i udvalget til disse påkrævede lovændringer med det formål, at loven kan træde i kraft 1. august 1975.

Fremskridtspartiets lovforslag fremtræder i den foreliggende form opdelt i 31 punkter. Det overordnede mål for vort lovforslag er at samfundsrette de højere uddannelsesinstitutioner. Det er fremskridtspartiets faste overbevisning, at vedtagelsen af dette lovforslag vil gøre det muligt i løbet af en kort årrække at omdanne de højere læreanstalter til aktive og virksomme redskaber til gavn for et moderne samfund, til forskel fra den nuværende situation, hvor mange af de højere uddannelsesinstitutioners indvånere synes mere at være sunket ned i en nærmest religiøs tilbedelse af en vis gråskægget filosof fra 1800-tallet.

Hvad er da det konkrete indhold i vores styrelseslovforslag? Ja, først og fremmest skal jeg ærligt og åbent bekende, at hele det lovforslag, som centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti fremsatte den 14. november 1974, og som var planlagt til at skulle træde i kraft 1. april 1975, indgår i